17/09/2020

“Αν δεν μπορείς να δώσεις τίποτα, δώσε ένα χάδι”

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Το μήνυμα ότι τα μεγαλύτερα προβλήματα έχουνε τη λύση τους, «απλώς να τα δούμε με κουράγιο, αγάπη και να μάθουμε να απλώνει το χέρι του ο ένας στον άλλο», στέλνει από την Κύπρο ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β΄, ο οποίος επισκέπτεται το νησί από 11 -18 Σεπτεμβρίου.

Κατά την παραμονή του στην Κύπρο, ο προκαθήμενος του αλεξανδρινού θρόνου, ο οποίος έχει μια μακροχρόνια δράση και ανθρωπιστικό έργο με επίκεντρο τα παιδιά, τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες και τα ευάλωτα άτομα, έδωσε συνέντευξη στο Κυπριακό Πρακτορείο Ειδήσεων, στις 14 Σεπτεμβρίου, ημέρα που εορτάζεται η Παγκόσμια Ύψωση του Τιμίου Σταυρού.

Όπως επισημαίνει στη συνέντευξη του, στο Κυπριακό Πρακτορείο Ειδήσεων αυτή την εποχή υπάρχουν τόσο πολύ στενά συνδεδεμένες οι σχέσεις Ελλάδας, Κύπρου και Αιγύπτου, και η φιλία των Προέδρων βοηθά το έργο του.

Στην αρχική του τοποθέτηση, ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας ανέφερε ότι «ήθελα να πραγματοποιήσω αυτό το ταξίδι για να ξανασμίξω τους δεσμούς φιλίας του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας με την Εκκλησία την αποστολική της Κύπρου».

«Είμαστε τόσο στενά συνδεδεμένοι μια που ο Απόστολος Μάρκος που ίδρυσε την Εκκλησία μας , ήταν αδελφότεκνος, δηλαδή ο γιος της αδελφής του Αποστόλου Βαρνάβα. Έτσι, λοιπόν ο Μάρκος από τα Ιεροσόλυμα με το θείο του έρχονται στην Κύπρο και από εκεί έρχεται στην ελληνική Αλεξάνδρεια για να κηρύξει τον Χριστιανισμό και από τότε να μνημονεύουμε του Αποστόλου Μάρκου, του ιδρυτού της Εκκλησίας μας, όπως του Αποστόλου Βαρνάβα, ιδρυτού της Εκκλησίας της Κύπρου», πρόσθεσε.

Όπως είπε, «ήρθα, λοιπόν, με πολύ – πολύ χαρά γιατί για μένα η Κύπρος είναι σαν δεύτερη πατρίδα μου».

«Μη ξεχνάτε το δικό μου νησί, η δικιά μου πατρίδα είναι η Κρήτη. Έτσι, λοιπόν, ομοιάζουν τόσο πολύ στην γλώσσα , στην εργατικότητα των ανθρώπων, στην φιλοξενία, στην ενδυμασία μας, στα τραγούδια μας, στις μαντινάδες μας», συμπλήρωσε.

Ανέφερε, επίσης, ότι ήλθε για να έχει συνάντηση με τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Χρυσόστομο και πρόσθεσε ότι συνάντησε τη Δευτέρα, 14 Σεπτεμβρίου, τον Υπουργό Εξωτερικών, Νίκο Χριστοδουλίδη, θα δει τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, Νίκο Αναστασιάδη, ο οποίος, όπως είπε, «είναι για μένα ένας άνθρωπος που μου χαρίζει δύναμη και κουράγιο, μια που αυτή την εποχή υπάρχουν τόσο πολύ στενά συνδεδεμένες οι σχέσεις Ελλάδας, Κύπρου και Αιγύπτου».

Όπως είπε, «είναι δύσκολες οι μέρες, δύσκολα τα χρόνια αλλά η φιλία των Προέδρων με βοηθάει πάρα -πάρα πολύ στο έργο. Μη ξεχνάμε ότι η δική μου επαρχία όπως λέμε είναι 54 τεράστιες χώρες».

Σημείωσε ότι στον Υπουργό Εξωτερικών ήταν μαζί του ο Επίσκοπος Κισούμου Μάρκος.

«Είπα στον Υπουργό ότι μόνο η δική του Επισκοπή είναι περίπου επτά Ελλάδες. Καταλαβαίνουμε αμέσως τα μήκη και πλάτη της Ηπείρου του μέλλοντος, όπως μου αρέσει να την λέω, που είναι η Αφρική, διότι ένα κομμάτι μεγάλο από τη ζωή μου, το είχα αφιερώσει πριν ανέλθω στο Πατριαρχικό Θρόνο ως Ιεραπόστολος Επίσκοπος στις περιοχές της Κεντρικής Αφρικής στο Καμερούν , Δυτικής Αφρικής και μετά κάτω στο Ζιμπάμπουε, Μοζαμβίκη, Μαλάουι και ακολουθώντας δε τους τρεις Πατριάρχας πριν από εμένα, γνωρίζω σπιθαμή με σπιθαμή, σχεδόν όλη την Αφρική και είναι για μένα ο τόπος μου, είναι οι χώρες που πρέπει να επισκέπτομαι», επισήμανε.

Σε ερώτηση ότι ένα σημαντικό κεφάλαιο της δράσης του ιστορικού Πατριαρχείου Αλεξανδρείας αφορά το ιεραποστολικό έργο του σε ολόκληρη την αφρικανική ήπειρο και ότι σε παλαιότερες δηλώσεις του είχε αναφέρει πως ένα από τα όνειρα του είναι η δημιουργία πηγαδιών για να υπάρχει νερό και η δημιουργία μαιευτικής σχολής, ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας απαντώντας είπε ότι έχει γίνει πραγματικότητα η δημιουργία πηγαδιών και η μαιευτική σχολή τελειώνει και γίνεται στο Κάιρο.

Όπως είπε, η ελληνική κοινότητα Καΐρου του έδωσε ένα κομμάτι από το ελληνικό Νοσοκομείο, που είναι στο Κάιρο, για τη δημιουργία της σχολής.

Σημείωσε ότι λόγω της πανδημίας δεν ήλθαν οι πρώτες 20 κοπέλες κυρίως από Ουγκάντα, Κένυα, Μοζαμβίκη και Τανζανία για να μαθητεύσουν στο ελληνικό Νοσοκομείο.

Οι Αφρικανές μάνες πεθαίνουν στις γέννες αβοήθητες στα δάση

«Το μόνο που έχω να τους δώσω μετά από δύο χρόνια είναι μια τσαντούλα με τα πατροπαράδοτα που δεν υπάρχουνε, τα μηχανήματα για να ξεγεννάνε τις Αφρικανές μάνες, που όπως έχω πει, να μην πεθαίνουν αβοήθητες στα δάση, διότι πολλές φορές απ΄ την δυσοσμία όταν περιοδεύω περπατώντας με τα πόδια, καταλαβαίνω ότι μια μάνα έχει φύγει ίσως και με το παιδί και αυτό πληγώνει την καρδιά μου, είναι και κρητική καρδιά, και έτσι δόξα τω Θεό, ευχαριστώ την ελληνική κοινότητα Καΐρου που με βοηθάει όπως και η ελληνική κοινότητα Αλεξάνδρειας. Έχουμε και την κυπριακή αδελφότητα», πρόσθεσε.

Είπε, παράλληλα, «οι δρόμοι οι δικοί μου δεν είναι ένας είναι δύο».

Είναι, συνέχισε, το παρελθόν.

«Μόνο που θα πούμε Αλεξάνδρεια , θα ξεκινήσουμε από τον Αλέξανδρο, μη ξεχνάμε στο Πατριαρχείο που είναι η έδρα μας, κάτω ακριβώς έχουμε τις υπόγειες δεξαμενές των Πτολεμαίων, αυτοί που παίρνουν το σώμα του Αλεξάνδρου να το κηδέψουν κάπου στην Αλεξάνδρεια και οι πηγές, οι δεξαμενές που κάνουν για το νερό, εκεί ακριβώς πάνω είναι κτισμένο το Πατριαρχείο», είπε.

Όταν, ανέφερε ο Πατριάρχης, «με το καλό έλθετε θα δείτε τους θησαυρούς».

«Η βιβλιοθήκη μας, με 50.000 χειρόγραφα. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στο Ίδρυμα Λεβέντη που με βοηθάνε, με τον Διευθυντή, τον κ. Χαράλαμπο Μπακιρτζή, να ανακαινίζουμε όλα τα χειρόγραφα. Μη ξεχνάμε ότι στην Αλεξάνδρεια εδρεύει η μεγαλύτερη βιβλιοθήκη του κόσμου, η αλεξανδρινή βιβλιοθήκη, με 7 εκατομμύρια βιβλία, είναι πέντε όροφοι. Στα εργαστήρια, λοιπόν, ανακαινίζονται μήνα με το μήνα, μέρα με την ημέρα τα χειρόγραφα, τα πολύτιμα του Πατριαρχείου μας με την στήριξη του Ιδρύματος Λεβέντη γιατί είναι θησαυροί , που λέγω ότι θα έλθουν γενεές, νέα παιδιά που ξέρουν να μελετούν, γιατί δεν είναι μόνο θεολογία τα χειρόγραφα, είναι αστρονομία, είναι γεωγραφία, είναι θησαυροί που δεν έχουν ποτέ δημοσιευθεί και γίνεται αυτή η προσπάθεια», συμπλήρωσε.

Σημείωσε ότι ένα άλλο τμήμα είναι υπόγειες δεξαμενές με μουσειακά κομμάτια, είναι οι Εκκλησίες μας σε ολόκληρη την Αίγυπτο.

Οι δυο δρόμοι

«Όταν είχαμε τον Ελληνισμό περίπου 400.000, είχαμε 50 Εκκλησίες. Οι περισσότερες έχουν δοθεί στην αδελφή Κοπτική Εκκλησία. Αυτές όμως που ανήκουν στον Ελληνισμό ήλθαν μεγάλοι ευεργέτες και τα ανακαινίζουμε , όπως ο Άγιος Γεώργιος στο Κάιρο, ένα τεράστιο έργο από το μεγάλο ευεργέτη το Θανάση τον Μαρτίνο, και πριν μια εβδομάδα βρισκόμουν στη Διώρυγα του Σουέζ που ανακαινίζουμε την Αγία μας Αικατερίνη που χωρούσε εκατοντάδες πιστούς στο κέντρο του Σουέζ και όπως έλεγα στον Υπουργό μας, τον Νίκο Χριστοδουλίδη, θα το ονομάσω η Διώρυγα της συμφιλίωσης των λαών. Πιστεύω να είναι ο κ. Αναστασιάδης, ο Πρόεδρος μας, ο Πρόεδρος Σίσι και πιστεύω ότι θα έλθει και ο Κυριάκος ο Μητσοτάκης για να κάνουμε τα εγκαίνια αυτού του μεγάλου κτίσματος του ελληνισμού και θα το ονομάσουμε η γέφυρα συμφιλίωσης των λαών», συμπλήρωσε.

Όπως είπε, αυτός είναι ο ένας δρόμος στο παρελθόν.

«Η ιστορία που κάθε φορά που θα πάω στους ναούς, που θα δω τα γηροκομεία μας, που θα πάρω το χέρι μου να ξεσκονίσω τους τάφους, να διαβάσω τα επιγράμματα, είναι μια πληγή που όλο αίμα τρέχει, γιατί είναι οι αναμνήσεις του παρελθόντος . Είναι το γένος των Ελλήνων και μάλιστα πάρα πολύ Έλληνες Κύπριοι, η αδελφότητα τους, με την Παναγία του Κύκκου, έγραψαν μεγάλες σελίδες ένδοξης ιστορίας», πρόσθεσε.

Όμως, συνέχισε ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας, «δεν μένουμε στο παρελθόν, μπροστά είναι το μέλλον και το μέλλον, το μεγάλο, το όμορφο , το μαγικό λέγεται Ήπειρος του μέλλοντος, η Αφρική, δηλαδή όπως είπαμε στην αρχή, το ιεραποστολικό έργο».

«Αυτή τη στιγμή σε ολόκληρη την Αφρική, στα 54 κράτη, το ταπεινό ιεραποστολικό μας πατριαρχείο έχει περίπου 40 επαρχίες, δηλαδή Μητροπόλεις και Επισκοπές», σημείωσε.

Ανέφερε, επιπρόσθετα, ότι τον Φεβρουάριο πριν αρχίσει η πανδημία, «ευτυχώς πρόλαβα γιόρτασα τον Άγιο Θεόδωρο, 17 Φεβρουαρίου με τα παιδιά των σκουπιδιών στο Μαλάουι» .

«Σαν Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε, είχα το Μαλάουι και τη Μοζαμβίκη και πεθύμησα να βρεθώ όχι σε αίθουσα που θα μου φέρνανε λουλούδια, γλυκίσματα, τραπέζι. Προτίμησα, όπως το κάνω χρόνια τώρα, κάθε χρόνο την γιορτή μου σε μια φτωχογειτονιά της Αφρικής. Θυμάμαι ήμουνα στο Ζιμπάμπουε και πήγαινα στο Μαλάουι, οι περισσότεροι Έλληνες εκεί είναι από τη Λήμνο. Ήταν σκουπίδια, σωροί μεγάλοι, με χολέρα, όλα αυτά. Δόξα τω Θεό, με τις μπουλντόζες φύγανε και έγινε ένα μεγάλο παιδικό χωριό, όπως λέμε τα παιδικά χωριά SOS και όλα αυτά τα παιδάκια έχουν τώρα μικρά σπιτάκια για να μπορούνε να κουρνιάσουν, όπως τα λέγω το βράδυ που θα πέσει η παγωνιά της αφρικάνικής νύχτας, κτίσαμε μια Εκκλησία, ταπεινή με λαμαρίνες και τα τούβλα αυτά που έχουμε προς τιμήν της Αγίας Αικατερίνης. Τους δίνουμε κάθε μέρα γάλα και ένα μπισκότο, το οποίο όμως έχει βιταμίνη μέσα για να επιβιώσουν, τα ποδαράκια τους να στυλωθούνε όπως λέμε και έτσι σε αυτά τα παιδιά γιόρτασα φέτος», πρόσθεσε.

Μετά, συνέχισε ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας, ακολούθησε η Μοζαμβίκη, «γιατί εκεί είχαμε το φοβερό τσουνάμι που έπνιξε 350.000 ανθρώπους».

«Πολλά, λοιπόν, μωρά βρέθηκαν να επιπλέουν ζωντανά, όμως. Εκεί είχαμε το ναό της Αγίας Τριάδας. Πριν 17 χρόνια σαν Επίσκοπος Ζιμπάμπουε είχαμε κάνει πάλι ένα χωριό SOS γιατί έχουμε πάρα πολλά σκουπίδια σαν Λιμάνι που είναι και η ελληνική κοινότητα που δεν υπήρχε πια μου έδωσε τα κτίρια, ένας Μιχάλης, καλή

του ώρα, από την Κύπρο, από τα κατεχόμενα , που ζει στη Μοζαμβίκη, προσφέρθηκε και μου τα ανακαίνισε όλα. Κάναμε κρεβατάκια τετραόροφα, πενταόροφα και βάλαμε όλα τα μωρά που σώθηκαν από το τσουνάμι της Μοζαμβίκης», πρόσθεσε.

Η περιοδεία του, συνέχισε, τέλειωσε σε μια άλλη δυνατή χώρα που έχει μεγάλες προοπτικές, στη Ζάμπια.

«Έτσι λοιπόν, θέλω να πω ο δεύτερος δρόμος όπως είπαμε σε αυτή την όμορφη συνάντηση μας, είναι η ιεραποστολή, το έργο αυτό που λέμε της ανθρωπιάς . Δώσε αγάπη, άπλωσε το χέρι σου, και αν δεν μπορείς να δώσεις τίποτα, δώσε ένα χάδι , κάνε κάτι, αλλά στην τελευταία μας σύνοδο, το σύνθημα μου, ενώ στην προηγούμενη είπα τα πηγάδια, το 2019 ήταν σχολεία. Επενδύστε λέγω Άγιοι Αρχιερείς παιδιά μου, αδέλφια μου στην παιδεία. Έτσι, λοιπόν προσπαθούμε να επενδύσουμε στο μέλλον του κόσμου που είναι τα μικρά παιδιά. Δόξα τω Θεό, έχουμε σχολεία με 8.000 παιδιά, με 12.000. Βεβαίως, όπως τους εξηγώ δεν είναι τα σχολεία όπως στην Κύπρο μας, στην Κρήτη, στην Ελλάδα μας, είναι πολύ πρωτόγνωρα, αλλά είναι μεγάλο πράγμα ότι βρίσκουμε τους δασκάλους από παιδιά που σπούδασαν πάλι από την Εκκλησία μας και αυτά μορφώνουν όπως μπορούνε τα παιδιά τα μικρά, λόγω του ότι εκεί που λέγω ότι το μέλλον της ανθρωπότητας κρύβεται σε αυτά τα μικρά παιδιά», συμπλήρωσε.

Σημείωσε ότι έχει κάνει ένα σχολείο στο Μοναστήρι του Αγίου Σάββα και έρχονται παιδιά από την Αφρική, αγόρια, και τα διδάσκει αγροτική οικονομία, πώς καλλιεργούμε την γη.

«Γίνεται μια μεγάλη προσπάθεια. Μετά από λίγο θα έχουμε την πρώτη μας ακαδημία στο Κάιρο και θα φιλοξενούμε παιδιά από την Αφρική, από την Αδελφή Κοπτική Εκκλησία, από το Αραβόφωνο ποίμνιο μας και παιδιά που γνωρίζουν την Ορθοδοξία από την Αμερική, κυρίως από Λος Άντζελες, που αρέσουν να βοηθάνε στην Ιεραποστολή, για να μπορέσουμε να γνωρίζουν ασθένειες, ανάγκες και από εκεί να πορεύονται σαν γιατροί της αγάπης του Χριστού , της αγάπης του ανθρώπου προς τον άνθρωπο, σε αυτή την απέραντη Ήπειρο της Αφρικής», πρόσθεσε.

Σε παρατήρηση ότι το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας επιτελεί και ένα πολυσχιδές έργο και μια ανεκτίμητη προσφορά προς την ελληνική και κυπριακή ομογένεια της Αιγύπτου, και γενικά προς τον Ελληνισμό και τους απανταχού Ορθόδοξους Χριστιανούς, ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας είπε ότι η μεγάλη παροικία των Κυπρίων είναι στην Νότιο Αφρική.

«Βεβαίως, τώρα με την πανδημία έχουμε μεγάλο πρόβλημα. Με τους Μητροπολίτες Ιωαννουπόλεως και Πρετορίας τον Δαμασκηνό, Καλής Ελπίδος Σέργιο που είναι από την Κύπρο, Ζιμπάμπουε Σεραφείμ που είναι από την Πάφο, Κένυας Μακάριο, που συζητάμε, έχουμε πάρα πολύ μεγάλο πρόβλημα στην παροικία μας, Κυπρίων και Ελλήνων, κυρίως που είναι η πολυπληθέστατη, αρκετές χιλιάδες στη Νότια Αφρική. Η πανδημία έχει πολλούς ανθρώπους πάρει ο θάνατος βέβαια, ενώ πάρα πολύ έχουν ήδη φύγει , άλλοι ετοιμάζονται να φύγουνε γιατί είναι δύσκολες οι συνθήκες και με την πανδημία τώρα έγιναν ακόμα δυσκολότερες», είπε.

Σημείωσε ότι το κυπριακό στοιχείο «είναι κάτω εκεί περίπου το 80% των Ορθοδόξων και είναι οι πνεύμονες μας, είναι το κουράγιο μας , γιατί είμαστε φτωχό Πατριαρχείο».

«Δεν είμαστε πλούσια Εκκλησία, όμως δεν πειράζει. Τα καταφέρνουμε και σε αυτό με βοηθάει η κυπριακή Εκκλησία, η Κύπρος μας , να τους έχει ο Θεός καλά, ότι χρειάζομαι με όλη τους την καρδιά .

Σε ερώτηση πως αντιμετώπισαν την πανδημία, ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας είπε ότι «έχουμε (στην Αίγυπτο) πάρα πολλά κρούσματα, γιατί μη ξεχνάμε ότι ο πληθυσμός έχει υπερβεί τα 110 εκατομμύρια».

«Κάθε εξάμηνο έχουμε γεννητικότητα περίπου 1 εκατομμυρίων βρεφών, οπότε αυτή η πανδημία έχει φέρει μεγάλο πρόβλημα. Όμως, πρέπει να πούμε ότι ο Πρόεδρος Σίσι μαζί με την Κυβέρνηση έκαναν μεγάλες προσπάθειες με το να περιορίσει στην αρχή την κυκλοφορία, τώρα με τις μάσκες. Βέβαια, είναι μια μάζα τόσο εκατομμυρίων και είναι άνθρωποι φτωχοί στην πλειοψηφία. Παρόλα αυτά έχουν εγκολπωθεί την ανάγκη της μάσκας. Πολύ βέβαια δε τη φοράνε, αλλά γίνεται μια μεγάλη -μεγάλη προσπάθεια με τα μέσα που έχουμε, δεν είναι όπως την Ευρώπη.

Ανέφερε, επίσης, ότι και ο ίδιος σαν εκκλησιαστικός ηγέτης έκανε αμέσως εγκύκλιο σε όλους τους Αρχιερείς σε όλη την Αφρική και τους είπε να εφαρμόσουν πιστά ότι λένε οι τοπικές Κυβερνήσεις.

«Έτσι, λοιπόν, οι Εκκλησίες παρέμειναν κλειστές σχεδόν σε ολόκληρη την Αφρική και σιγά – σιγά τώρα ανοίγουμε όπως και στην Αίγυπτο είχαν κλείσει τα τζαμιά, οι Εκκλησίες», είπε ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πρόσθεσε ότι «το ποίμνιο το δικό μας είναι πολύ περιορισμένο , έχουμε μείνει λίγοι Αλεξάνδρεια και Κάιρο, αλλά κρατούμε τις αποστάσεις, προσπαθούμε όσο μπορούμε.

Στην Αίγυπτο ανακαινίζουν τις εκκλησίες μας, δεν τις μετατρέπουν σε τζαμιά

Ερωτηθείς ότι σήμερα η Μέση Ανατολή και κυρίως οι Χριστιανοί έχουν μπροστά τους μεγάλες προκλήσεις, απειλές, διώξεις, βία, μεταναστευτικό. Βλέπουμε Εκκλησίες να μετατρέπονται σε τζαμιά, με την μεγαλύτερη πρόκληση αυτό της Αγιάς Σοφιάς. Ο Πατριάρχης Αλεξάνδρειας απάντησε ότι έστειλα αμέσως μήνυμα συμπαράστασης προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη.

«Και έκανα μια παρομοίωση πόσο πιο ευλογημένος είμαι εγώ που όχι μόνο δεν μετατρέπονται οι Εκκλησίες μας αλλά μου δίδουν σχεδόν μόλις κάνω την αίτηση να ανακαινίσω τις Εκκλησίες μας. Όχι μόνο αμέσως παίρνω την άδεια, αλλά πολλές φορές και ότι μέσα χρειάζομαι , με βοηθάνε τα κρατικά για να μπορέσω να τις ανακαινίσω, όπως είπαμε η Αγία Αικατερίνη στο Σουέζ, ο Άγιος Γεώργιος τον οποίο προβάλει η Αιγυπτιακή τηλεόραση, καλή ώρα όπως εδώ, τα κρατικά μέσα, το κρατικό κανάλι. Αυτό που παρουσιάζει όταν ξεκινά το πρόγραμμα είναι το επίσημο τζαμί και ακριβώς δίπλα βάζει χρόνια τώρα , τον Άγιο Γεώργιο, στο παλαιό Κάιρο. Έτσι, λοιπόν, πληγωμένος από τον μεγάλο μας μοναστήρι, την Εκκλησία μας, των Ονείρων μας, την Αγία Σοφία, έκανα έκκληση, έστειλα και τα μηνύματα που έπρεπε να στείλω και είπα την παρομοίωση πόσο εμείς είμαστε ευλογημένοι στην Αίγυπτο που μπορούμε να ανακαινίζουμε τις Εκκλησίες μας και πόσο πληγωμένος είναι ο ελληνισμός και ο Χριστιανισμός , όταν βλέπουμε το Σύμβολο του Χριστιανισμού να μετατρέπεται από το μουσείο που ήτανε σε τζαμί», σημείωσε.

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας, σε μήνυμα του είπε ότι όλοι είμαστε κουρασμένοι.

«Θέλω το μήνυμα μου, από ένα ταπεινό ιεραπόστολο , όχι μόνο από τον Πάπα και Πατριάρχη αλλά από ένα απόδημο Έλληνα, από ένα ιεραπόστολο ιεράρχη , πατριάρχη, ότι κουράστηκε η καρδιά μας και από αυτή την πανδημία, από την φτώχεια, από την προσφυγιά , από τα τόσα προβλήματα, από τις καιρικές συνθήκες. Το μήνυμα μου είναι ότι όλα αυτά είναι μικρά τηλεγραφήματα της αγάπης του Θεού. Θέλω να δώσω κουράγιο σε όλους, που θα μάθουν αυτή την συνάντηση μας σήμερα, ότι και τα μεγαλύτερα προβλήματα έχουνε την λύση τους. Απλώς να τα δούμε με κουράγιο, αγάπη και να μάθουμε να απλώνει το χέρι του ο ένας στον άλλο και να ξέρουμε ότι και οι πανδημίες και οι μεγάλες πληγές, – μη ξεχνάμε τις πληγές των Φαραώ που ξεκινάνε από τον τόπο που ζω-, όλα στο τέλος είναι ο Μωυσής που ύψωσε τον Όφι που είναι το Σύμβολο του Τιμίου Σταυρού», πρόσθεσε.

«Έτσι, λοιπόν, αφού ευχαριστήσω για την παρουσία μου κοντά σας , να πω παιδιά μου κουράγιο, ελπίδα. Εγώ έχω μάθει να βλέπω τις δυσκολίες, τις αρρώστιες είτε στο Aids, είτε στον Έμπολα, κάτω στην Αφρική, την φτώχεια, την μιζέρια, τα φυσικά φαινόμενα από το τσουνάμι, αλλά στο βάθος του τούνελ, πάντα υπάρχει μια ελπίδα που έχει ο άνθρωπος κρυμμένη εδώ μέσα στην καρδιά του, στην ψυχή του που λέγεται φως θεού. είναι η ανθρώπινη λαλιά ο ένας προς τον άλλο», κατέληξε .

Πηγή: ΚΥΠΕ